

бавно ще испратимъ вашя тукъ събранъ Легіонъ и заедно съ него, достаточнх сѣрбскх войскх, и бждете увѣрени че това ви възстаніе ще се увѣнчѣе съ пжленъ и славенъ за васъ успѣхъ, и безъ друго ще сполучите и пр.“ Тѣй е казвалъ г. министръ Гарашанинъ; и г. Х. Христаки искаше тѣй да ни убѣди и увѣри. Въ съображеніе слѣдователно на всичко горѣизложенное, поченъ се тайно подписванъето и записванъето тукъ въ Тѣрново на оніе млади Бѣлгари, които се рѣшихъ да зѣмнатъ участіе въ предначертанното възстаніе. Главнитѣ дѣйци бѣхъ : Хаджи Ставри, Х. Христаки, Иванъ Грудовъ, Х. Пандели Кисимовъ и Никола Кинтиша. Имаше впрочемъ и много други лица и тукъ въ Тѣрново, и въ околнитѣ му градовце и села, които знаяха твѣрдѣ добрѣ за това очаквано възстаніе, и тѣ спомагаха тоже да се събератъ и запишатъ пб много хора. Х. Христаки и Иванъ Грудовъ ми разказваха за всичко, ніе постоянствовахми впрочемъ въ своето собствено убѣжденіе, да не кажимъ даже и предчувствіе: „че до дѣто сѣрбската войска не премини границата на Сѣрбія, и не влѣзи въ Бѣлгарія, даже не доди и до Балканъ-тѣ, да не се подига възстаніето.“ Защото, слѣдъ като се подигни оно, и Сѣрбитѣ можи да не се мрѣднатъ прибавяхми имъ. Единъ день помня че бѣше четвѣртакъ, горѣупомянутитѣ Войводи, тѣржественно обявихъ: „че вече не имъ е възможно да спиратъ своитѣ юнаци, защото прибавяха тѣ, ако ги ёще спирами, страхъ ни е да не ни убіятъ; за това ніе се рѣшихми днесъ да трѣгнимъ за да отидимъ въ Балканъ-тѣ и пр.“ И дѣйствително, него день вечеръта възстанитѣ около 150 на брой, трѣгнахъ отъ тукъ и потеглихъ най напредъ за Лясковскія Монастирь Св. Апостоловъ Петра и Павла; по него време впрочемъ, завалѣ единъ силенъ дѣждъ, който трая цѣли 3 дни. Тукъ разумѣва се, читателитѣ ще помислятъ съ пжлно право: „че възстанитѣ сѣ излѣзли отъ Тѣрново, и сѣ потеглили кѣмъ Лясковскія Монастирь, а отъ тамъ да отидатъ въ Балканъ-тѣ, за да се присѣдинятъ и съ другитѣ записани вече млади Бѣлгари отъ Габрово, Травна, Дряново и околнитѣ колиби, предводими отъ